

Hoofredacteur J. C. Schröder, beter bekend onder zijn pseudoniem 'Barbarossa', werd vervolgd wegens 'het in gevaar brengen van de Nederlandse neutraliteit' en in zijn zaak was in hoogste instantie nog geen vonnis gewezen (hij werd tenslotte vrijgesproken), toen hij begin december '15 wegens de activiteiten van Holderts 'anti-smokkelbureau' die staatsgevaarlijk geacht werden, in hechtenis werd genomen. Meteen stond de gehele pers op haar achterste benen: dat was aantasting van de persvrijheid! Schröder werd na een agitatie van zeventien dagen die het land in rep en roer bracht, uit de voorlopige hechtenis ontslagen en door een grote menigte verwelkomd. *De Telegraaf* had getriomfeerd, en de overwinning der Geallieerden leek achteraf een rechtvaardiging te bieden voor haar aggressief redactioneel beleid dat de krant overtuigde medestanders en felle vijanden bezorgd had, plus 'een extra-publiciteit die aan de verkoop ten goede kwam.

De Telegraaf breidde zich in de jaren '20 verder uit en in 1930 werd aan de Nieuwezijds Voorburgwal te Amsterdam een imposant nieuw krantenbedrijf in gebruik genomen, het grootste in Nederland, dat geheel volgens de plannen van Holdert ontworpen was. *De Telegraaf* was zijn trots, zijn oogappel. Hij dacht er niet aan, zich uit het bedrijf terug te trekken. In de loop van de jaren '20 vestigde hij zich in Frankrijk (hij was inmiddels als enige eigenaar van *De Telegraaf* multimiljonair geworden), maar geen detail van hetgeen zijn blad publiceerde, ontsnapte aan zijn aandacht. Zijn hoofdredacteuren moesten zich strikt richten naar wat hij, Holdert, voor de opinie van burgerlijk Nederland hield. Zulk een hoofdredacteur kon van de ene dag op de andere zijn congé krijgen. Dat gebeurde in '33 met mr. dr. G. J. van Heuven Goedhart. Tot zijn opvolger benoemde Holdert toen J. M. Goedemans die in 1908 als drie-en-twintigjarige jongeman verslaggever bij *De Telegraaf* geworden was en in '17 na Schröder al eens hoofdredacteur was geweest.

De Telegraaf had in de tweede helft van de jaren '20 van een duidelijke sympathie voor Mussolini blijk gegeven. Onder de hoofdredactionele leiding van Goedemans verkondigde het in de jaren '30 menigmaal stellingen die men ook in NSB-bladen aantrof; het blad schaarde zich overigens in de eerste plaats achter premier Colijn die het tot 'de sterke man van Nederland' opvijzelde. Goedemans was allerm minst pro-Duits: hij had geen sympathie voor het Derde Rijk, betoogde in de neutraliteitsperiode ook tegen Duitse bezoekers dat Duitsland de oorlog zou verliezen en reageerde zuiver toen hij op 14 mei na het bericht der capitulatie de publikatie van *De Telegraaf* staakte. De uiteindelijke beslissing lag evenwel niet bij hem maar bij de eigenaar, Holdert.

Holdert was toen zeventig jaar. Zijn gezondheid was achteruitgegaan. Hij